

Hatad utan orsak

"Detta sker för att det ord skall uppfyllas som står skrivet i deras lag: "De hatade mig utan orsak."

Johannes 15:25

Den religiösa världen på Jesu tid hatade honom och dödade honom till slut. De hatade honom därför att hans sätt att leva stod i strid med deras. Genom sitt exempel på uppoffring fördömde han deras själviska sätt att leva, och genom sin undervisning avslöjade han deras populära misstag samtidigt som han lärde ut impopulära sanningar.

Orden i vår inledningstext, som är hämtade från Psalm 69:4, talade Jesus till sina lärjungar under de sista timmarna av sin jordiska gärning. Han visste vilken nöd och sorg de snart skulle få utstå, och han försökte förbereda deras hjärtan och sinnen för de händelser som snart skulle komma. Han ville inte att de skulle snubbla, utan att de skulle vara redo att ta emot den helige Ande på pingsten och ta del av de

underbara privilegier som den himmelska kallelsen innebär. Hebreerbrevet 3:1

Världens förakt

Under Jesu verksamhet hade lärjungarna lärt sig att de inte fick den religiösa världens gunst när de följde den ödmjuke och lågmälda Jesus. Det fanns tillfällen då folkmassorna flockades runt sin älskade Herre, men ofta visade sig deras motiv vara någon materiell eller köttslig fördel som de hoppades få av honom. Få var så intresserade att de troget följde honom eller var villiga att göra uppoffringar för att vara hans lärjungar. Johannes 6:26 och 27 och 60 och 66

När tiden var inne för Jesus att korsfästas trodde hans lärjungar utan tvekan att han på något sätt skulle kunna undkomma döden och ta på sig sin roll som Israels ledare och kung. De kände till profeten Jesajas ord om Messias: "Det skall inte finnas något slut på hans regering och fred." (Jesaja 9:7). Men de visste inte att det först var nödvändigt för honom att lida och dö för världen innan de underbara profetiorna i samband med hans rikes härlighet kunde uppfyllas. Det var deras hopp att tillsammans med Mästaren få del av hans härlighet, som de trodde var nära förestående.

Jesus måste dö

Jesus undanhöll inte sina lärjungar nödvändigheten av att han snart skulle dö. Av bibelns berättelse lär vi oss: "Från den stunden började Jesus förklara för sina lärjungar att han måste gå till Jerusalem och lida mycket för de äldstes, översteprästernas och laglärares händer, och att han måste dödas och på tredje dagen uppväckas till liv." (Matteus 16:21). Trots att Jesu uttalande var tydligt måste hans anhängare ha trott att det han hade sagt hade någon annan innebörd.

Jesus visste att hans lärjungar fortfarande betraktade sina privilegier som lärjungar utifrån materiella fördelar och den ära som de hoppades uppnå genom att vara associerade med honom. Han visste också att de efter pingsten skulle bli genomsyrade av den helige Ande som gav förståelse. Men nu kunde de inte acceptera det faktum att deras Herres död faktiskt skulle inträffa.

Jesus efterföljare hatade

Lärjungarna älskade sin Mästare och var övertygade om att han var den gudomligt utsedde Messias, men de förstod ännu inte att det skulle bli lidande och död

i samband med hans tjänst, före härligheten och äran. Petrus skrev senare: "De undrade vilken tid eller situation Kristi Ande inom dem talade om när han i förväg berättade för dem om Kristi lidande och hans stora härlighet efteråt." 1 Petrusbrevet 1:11

I vårt utvalda bibelställe erkände Jesus att han var hatad utan orsak, och han förklarade också: "Världen skulle älska dig som en av sina egna om du tillhörde den, men du är inte längre en del av världen. Jag valde dig att komma ut ur världen, och därför hatar den dig. Kommer du ihåg vad jag sa till dig? "En slav är inte större än sin herre. Eftersom de förföljde mig, kommer de naturligtvis att förfölja dig. Och om de hade lyssnat till mig, skulle de lyssna till dig. Allt detta kommer de att göra mot er på grund av mig, ty de har förkastat den som har sänt mig." Johannes 15:18-21

Mästaren gav också en förvarning: "Men tiden kommer - den är här nu - då ni skall skinngas, var och en gå sin egen väg och lämna mig ensam. Men jag är inte ensam, ty Fadern är med mig. Allt detta har jag sagt er för att ni skall ha frid i mig. Här på jorden kommer ni att ha många prövningar och sorger. Men håll modet uppe, ty jag har övervunnit världen." Johannes 16:32 och 33

Det är bra att notera att det inte så mycket var varningen om den kommande spridningen och förföljelsen som var avsedd att ge lärjungarna frid och gott mod, utan snarare att när den kom skulle de förstå dess verkliga innebörd. De skulle då inse att de hade den stora förmånen att få lida tillsammans med Jesus. Han ville att de skulle veta att han hade övervunnit världen, och att de också skulle få styrka att övervinna världen om de fortsatte att vara hans lärjungar. Med denna utlovade segervisshet kunde de glädja sig, trots världens motstånd och förföljelse. Vetskapen om att de led tillsammans med sin käre Herre skulle ge dem mod att troget fortsätta.

Övervinnare

I det exempel som Jesus gav under sitt liv, sin gärning och sin förkunnelse är det tydligt att det kristna livet är en kamp mot motstånd. Det pågår en ständig krigföring där vi kämpar mot formidabla fiender som skulle övermanna oss, om vi inte fick gudomlig styrka att besegra dem. Satan, djävulen, är den kristnes store motståndare, och hans allierade är världen och vårt eget fallna kött. (1 Petrusbrevet 5:8; Johannesbrevet 17:14 och 15; Romarbrevet 7:18). Aposteln Paulus skrev om sig själv: "Jag

disciplinerar min kropp som en idrottsman och tränar den att göra vad den ska. Annars är jag rädd att jag själv kan bli diskvalificerad efter att ha predikat för andra." 1 Korinthisarna 9:27

Uttrycket "övervinna" används för att beskriva den kristnes seger över djävulen, över världen och över vårt eget kött. Ondskan är själva grunden för den värld som Satan är furste över. Paulus förmanade därför: "Låt inte det onda besegra dig, utan besegra det onda genom att göra gott". (Romarbrevet 12:21). Johannes uppmuntrar också: "Ty var och en som är född av Gud övervinner världen. Detta är den seger (grek.: framgång) som har övervunnit världen, nämligen vår tro." 1 Johannesbrevet 5:4

Gud är kärlek

Vår himmelske Fader är kärlekens upphovsman och har varit dess sponsor i alla tider. Satan däremot är upphovsmannen till själviskhet. Dessa två principer har legat i krig med varandra ända sedan människans fall. Guds folk - de som troget har tjänat honom i alla tider - har motiverats av sin kärlek till honom. De har låtit sig vägledas av honom och hans Ande, medan majoriteten av resten av

mänskligheten har gått genom livet till stor del styrda av själviskhetens princip.

Människan skapades till Guds avbild, och spåren av denna avbild finns fortfarande kvar och visar sig i många människors vänliga gärningar. (Första Moseboken 1:27). Men det är inte en enstaka vänlig handling som gör att man kan övervinna världen och dess ande. Det måste vara en omvändelse från principen att leva för sig själv till att leva för Gud och ägna våra liv åt att tjäna honom. På grund av synden har "jaget" blivit ett dominerande livsmotiv för den mänskliga familjen. Det har blivit ett så självklart sätt att leva i världen att det betraktas som normalt. Egenintresset är den princip som styr den nuvarande världen, och Satan är "denna världens gud". 2 Korintierbrevet 4:4

Älska varandra

Det enda sätt på vilket själviskheten kan avskaffas och kärleksprincipen etableras över hela jorden som den vägledande livsprincipen är genom Guds frälsningsplan. I Jesus har vi vårt mest omfattande exempel på kärlek som levnadssätt. Han gav oss inte bara ett exempel, utan påbjöd också sina efterföljare att älska och sade: "Jag ger er ett nytt bud : Ni skall

älska varandra, såsom jag har älskat er." Johannes 13:34

Denna kärlekens anda varken förstod eller uppskattade den rike unge härskaren, som blev tillsagd att sälja allt han ägde och ge till de fattiga, men som sedan gick därifrån bedrövad (Matteus 19:16-22; Lukas 18:18-23). Genom att följa självbevarelsedriften hade han samlat på sig världsliga ägodelar, och han var inte beredd att dela med sig av dem till andra. Lärjungarna var förbryllade över Jesu råd till den rike unge mannen, som tycktes återspegla ett hänsynslöst övergivande av allt egenintresse.

Äkta lärjungaskap

Petrus sade då till Jesus: "Vi har lämnat allt för att följa dig! Vad kommer då att finnas för oss?" (Matteus 19:27). Petrus påminde Mästaren om att de som hans lärjungar hade uppfyllt de villkor som han försökte ställa på den rike unge härskaren. Deras allt var inte lika mycket som hans allt, men principen var densamma. Efter att ha gjort denna uppoffring ville de naturligtvis veta vad de kunde förvänta sig att få i gengäld. Petrus fråga avslöjar att han ännu inte hade förstått den verkliga andan i lärjungaskapet. Han

hoppades kanske att han skulle få något i form av ära och prestige. I stället för att vara en ödmjuk fiskare kanske han önskade sig en framträdande position i Messias rike, att bli en härskare eller en stor bland människor.

Jesus svarade: "Jag försäkrar er att när världen görs ny och Människosonen sätter sig på sin härliga tron, kommer ni som har varit mina efterföljare också att sitta på tolv troner och döma Israels tolv stammar. Och var och en som för min skull har gett upp hus eller bröder eller systrar eller far eller mor eller barn eller egendom, skall få hundra gånger så mycket tillbaka och ärva evigt liv." (Matteus 19:28-29). Vi bör inte få den felaktiga uppfattningen av detta avsnitt att Herren vill att kristna skall offra andra. Det skulle vara fel att beröva våra familjer nödvändiga bekvämligheter och förnödenheter. Men efter att ha gjort detta är överskottet Herrens.

Ta upp ditt kors

När Jesus meddelade sina lärjungar att han var på väg till Jerusalem och att han förväntade sig att bli arresterad där och dödad, ville Petrus inte höra talas om det. "Men Petrus tog honom åt sidan och började tillrättavisa honom för att han sade sådana saker.

"Himlen förbjude, Herre", sade han. "Detta kommer aldrig att hända dig!" Jesu svar på detta välmenande råd var: "Bort från mig, Satan! Du är en farlig fälla för mig. Du ser saker och ting bara ur en mänsklig synvinkel, inte ur Guds." (Matteus 16:22-23). Petrus försökte övertyga Mästaren om att han borde låta egenintresset påverka honom och inte bege sig till Jerusalem, där han visste att hans fiender väntade.

Petrus främjade omedvetet Satans sak, som alltid uppmuntrar människor att tänka på sig själva först. De som lever i världen, som Satan är prins över, tänker oftast först på sig själva. Det är helt öppet deras sätt att leva, och har varit så sedan Edens dagar, men det är inte Guds sätt. "Då sade Jesus till sina lärjungar: Om någon av er vill vara min efterföljare, måste han ge upp sin egen väg, ta upp sitt kors och följa mig. Om du försöker hålla fast vid ditt liv, kommer du att förlora det. Men om ni ger upp ert liv för min skull, kommer ni att rädda det." vers 24 och 25

Jesus offrade redan då sitt liv för hela mänskligheten. Generellt sett anser de flesta i dagens samhälle att det är dumt att tänka på någon annan än sig själv. Jesus vädjade emellertid till Petrus och de andra lärjungarnas sinne och hjärta genom att rikta deras

uppmärksamhet mot det faktum att deras liv skulle räddas på Guds sätt, inte genom att följa den världsliga principen "jaget först".

Att övervinna världen innebär att vi som kristna står emot själviskhetens princip som vi omges av på alla håll och kanter. Vi lägger osjälviskt ner våra liv i tjänst för Gud, sanningen och bröderna. (Filipperbrevet 3:7 och 8; 1 Johannesbrevet 3:16). Vi är inte kallade att vara "ute ur världen" eller att leva isolerade från världen. (Johannes 17:15). Snarare är det så att även om vi är i världen, så skall vi hålla oss skilda från dess principer och normer och inte låta oss påverkas av dess själviska anda. Det prov som ställs på oss är att, medan vi fysiskt lever och arbetar i världen, inte anpassa oss till dess allmänna anda, utan fortsätta att sträva efter att förlora våra liv för den gudomliga kärlekens sak. Romarbrevet 12:2

Dop Till Döden

En rik välsignelse väntar de kristna varje år när de högtidlighåller minnet av vår Herre Jesu offerdöd. Att ta del av det symboliska brödet och bägaren innebär att vi tillägnar oss fördelarna av hans offer. (Matteus 26:26-29). När vi på detta sätt har fått del av hans lösenoffer gläder vi oss åt gudomliga nåd mot oss

och minns att vi också har förmånen att offra oss, att så att säga "dö dagligen", förneka oss själva och lägga ner våra liv för att göra Guds vilja. (1 Korintierbrevet 15:13). Detta kan innebära att vi blir utfryssta av omvärlden, att vi gör av med vår fysiska styrka eller att vi blir sårade av dem som har förtalat oss genom sina ord.

Vårt dop är ett dop in i Jesu död. "Har ni glömt att när vi förenades med Kristus Jesus i dopet, förenade vi oss med honom i hans död? Ty vi dog och begravdes med Kristus genom dopet. Och liksom Kristus uppväcktes från de döda genom Faderns härliga kraft, så skall nu också vi leva nya liv.

Eftersom vi har förenats med honom i hans död, kommer vi också att uppstå till liv som han var." Romarbrevet 6:3-5

Vi har fått en särskild inbjudan att följa i vår käre Herres och Mästares fotspår. Att "följa" honom innebär att våra upplevelser i världen kommer att likna hans. Jesus förklarade: "Jag säger er sanningen: Slavar är inte större än sin herre. Inte heller är budbäraren viktigare än den som sänder budskapet." (Johannes 13:16). Till dem som troget följer i Mästarens fotspår, även om de blir "hatade

utan orsak", ges löftet: "De som segrar skall sitta med mig på min tron, precis som jag segrade och satt med min Fader på hans tron." Uppenbarelseboken 3:21